

COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van 5 september 2019 (CvT 19-01).

Verweerder in de behandeling in eerst aanleg gaat in beroep tegen deze uitspraak bij monde van zijn gemachtigde.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. dr. mr. E.C.C. van Os, voorzitter;

Mw. drs. G. Zipper-Stapper, lid;

Dhr. drs. G.J. van Egmond, lid.

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht ontving een klachtschrift van de heer A. op 6 maart 2019, gericht tegen de heer B.

Het College van Toezicht heeft hiervan op 5 september 2019 uitspraak gedaan. Het College van Toezicht oordeelde de klacht deels gegrond en legde de maatregel op van voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van het lidmaatschap van de NVO.

Door het College van Toezicht is geoordeeld dat door appellant zonder de vereiste toestemming van de wettelijk vertegenwoordiger een professionele relatie in de zin van de beroepscode is aangegaan met de dochter van klager. Daarnaast heeft het College van Toezicht de klacht ambtshalve aangevuld en geoordeeld dat de rapportage van appellant over het SEO-r kleurenprofiel onzorgvuldig was in die zin dat niet op een inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet is op welke gronden de conclusies van zijn rapportage steunden.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het College van Toezicht, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het College van Toezicht over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

De heer B. (hierna appellant) is tegen de uitspraak in beroep gekomen bij beroepsschrift van 16 oktober 2019, ontvangen per e-mail op dezelfde dag.

De heer A. (hierna verweerder) heeft hierop gereageerd met het verweerschrift van 25 november 2019, ontvangen per e-mail op 26 november 2019 en per post op 28 november 2019.

Op 12 februari 2020 vond een hoorzitting plaats waarbij beide partijen aanwezig waren.

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na verzending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep.

Appellant komt in beroep tegen de door het College van Toezicht gegrond verklaarde klachtonderdelen en de opgelegde maatregel.

Zakelijk weergegeven zijn de gronden van het beroep als volgt:

Ten aanzien van het oordeel van het College van Toezicht over het bestaan van een professionele relatie met de dochter van klager.

1.1 Appellant voert aan dat het College van Toezicht in overweging 9.2.3. ten onrechte heeft overwogen dat appellant met de dochter van verweerder een professionele relatie aan is gegaan door aanvaarding van de opdracht van het gezinsvervangend tehuis waar zij verbleef (hierna: de zorginstelling). Appellant behoefde geen toestemming van verweerder voor het uitvoeren van de opdracht.

1.2 Appellant motiveert dit door aan te geven dat hij geen professionele relatie in de zin van de definitie van de beroepscode is aangegaan met verweerder, dan wel de dochter van verweerder. Appellant staat op het standpunt dat de context van de van toepassing zijnde regelgeving door het College van Toezicht buiten beschouwing is gelaten, althans onvoldoende meegewogen in het oordeel. Voor de bepaling of sprake is van een professionele relatie dient de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (hierna WGBO) als uitgangspunt te worden genomen. De open normen van de WGBO worden vervolgens door de beroepsgroep ingevuld met de beroepscode.

1.3 Appellant haalt artikel 7:457 Burgerlijk Wetboek (BW) aan. Aan anderen dan de patiënt mogen geen inlichtingen worden verschaft over de patiënt. Lid 2 van dat artikel bepaalt dat geen toestemming is vereist voor het verstrekken van inlichtingen aan anderen dan de patiënt wanneer het degenen betreft die rechtstreeks betrokken zijn bij de uitvoering van de behandelingsovereenkomst en degene die optreedt als vervanger van de hulpverlener. Dit voor zover de verstrekking van de inlichtingen noodzakelijk is voor de door hen in dat kader te verrichten werkzaamheden. Hij noemt daarbij het voorbeeld van een collega-vakgenoot die door de hulpverlener wordt geraadpleegd met het oog op de behandeling van de patiënt. In deze situatie komt de hulpverlener niet zelfstandig in contact met de patiënt, maar wordt wel betrokken.

1.4 Appellant geeft aan dat niet alleen de WGBO maar ook het voorwoord van de Beroepscode expliciet voorziet in een dergelijke situatie: niet in alle gevallen ontstaat een relatie tussen een cliënt en zoals hier, appellant. Hij citeert de tekst op pagina 7-8 van de beroepscode, waarvan voor zover hier van belang:

“Veel bepalingen in de NVO beroepscode richten zich op de professionele relatie tussen de pedagoog en de individuele cliënt en het cliëntstelsel. Wat betekent dit voor pedagogen die geen professionele relaties onderhouden met individuele cliënten? Voor pedagogen die andere professionals ondersteunen in hun contacten met ouders en kinderen? Denk aan pedagogen die in het onderwijs advies en begeleiding geven aan docententeams, die collega's (werk)begeleiding of supervisie geven(...)”

1.5 Appellant is van mening dat de beroepscode rekening houdt met het feit dat ook sprake kan zijn van niet professionele relaties, zoals in het onderhavige geval, dat een orthopedagoog een behandelteam ondersteunt en adviseert, i.c. in het hanteren van de werkvorm SEO-R kleurenprofiel.

1.6 De professionele relatie wordt in de beroepscode als volgt gedefinieerd:

“Een relatie die beroepshave is aangegaan met een cliënt naar aanleiding van een hulpvraag gericht op advisering, consultatie, diagnostiek begeleiding, mediation, behandeling of wetenschappelijk onderzoek”

Een cliënt is in de beroepscode een (rechts)persoon op wie het handelen in de professionele relatie rechtstreeks is gericht.

Op basis van bovenstaande formuleringen stelt appelland dat het College van Toezicht ten onrechte heeft geoordeeld dat sprake is van een professionele relatie tussen appelland en verweerder in de zin van de beroepscode. Appelland is gevraagd het team te ondersteunen. Er was bij de ondersteuning door appelland sprake van een opdracht van het team van begeleiders. De opdracht strekte tot ondersteuning van het team, was niet gericht op een hulpvraag van de cliënt. De insteek is nooit geweest dat er een rechtstreekse relatie zou ontstaan met verweerder dan wel met zijn dochter.

1.7 Appelland geeft aan dat in de Beroepscode staat dat pedagogen die geen professionele relatie hebben met de cliënt zich wel moeten laten leiden door de beroepscode. Hij stelt dat van een overeenkomstige toepassing van de beroepscode altijd sprake is voor zover de aard van de rechtsbetrekking zich daar niet tegen verzet.

1.8 Appelland voert aan dat, zou de NVO de beroepscode onverkort in al haar onderdelen van toepassing verklaren ook in die gevallen waar zij volgens de beroepscode niet van toepassing zou zijn, appelland daarvan dan geen hard verwijt kan worden gemaakt. Het is niet aan appelland te verwijten dat hij ervan uit ging dat hij geen professionele relatie aanging met verweerder of de dochter van verweerder, althans niet zodanig verwijtbaar dat er geen sprake zou zijn van handelen zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam vakgenoot in gelijke omstandigheden mag worden verwacht.

Het is niet aannemelijk dat de bepalingen over het aangaan van een professionele relatie van toepassing zijn op het moment dat geen professionele relatie wordt aangegaan. In de lijn van de wet (WGBO) moet worden geconcludeerd dat geen sprake was van een professionele relatie. Voor de opdracht aan appelland was geen toestemming vereist van verweerder. Appelland heeft de bepalingen over het toestemmingsvereiste in artikel 15 lid 7 van de Beroepscode niet geschonden.

1.9 In de zorg is een ondersteunende opdracht zoals hierboven beschreven gebruikelijk. Bijvoorbeeld een collegiaal overleg tussen hulpverleners. Appelland werd vanuit zijn expertise als orthopedagoog gevraagd het team van begeleiders te ondersteunen bij de begeleiding die zij vervolgens bieden aan de dochter van verweerder.

1.10 Appelland onderbouwt zijn standpunt dat er geen sprake was van een professionele relatie vervolgens met feiten en omstandigheden in het contact met de zorginstelling.

- Appelland was gedetacheerd bij organisatie Y. Deze organisatie is gevraagd te helpen bij de begeleiding van de dochter van verweerder. In het bijzonder was de vraag hoe de begeleiding van de dochter het beste kon worden vormgegeven. De organisatie heeft appelland ingezet om de opdracht uit te voeren. De nadruk van de betrokkenheid zou komen te liggen op het in kaart brengen van de ondersteuning en begeleiding van de dochter van verweerder.

- Het intakegesprek vond plaats op vrijdag 14 september 2018 tussen de zorginstelling, de zorgbemiddelaar/mediator en appelland.

Appelland was bereid zijn -beperkte- betrokkenheid bij het team van begeleiders van de dochter van verweerder toe te lichten aan verweerder. Hij kreeg echter niet de kans zelf het initiatief te nemen contact te zoeken, op maandag 17 september 2018 werd hij al gebeld door verweerder.

- Verweerder heeft kennelijk de opdracht zo beschouwd dat appelland in rechtstreekse relatie kwam te staan met hem dan wel zijn dochter. Appelland stelt dat die indruk van verweerder niet leidend is bij de beoordeling van deze klacht.

- Op 16 oktober 2018 heeft weer telefonisch contact plaatsgevonden tussen appelland en verweerder. Verweerder heeft benadrukt dat hij geen toestemming gaf voor dossieronderzoek. Appelland heeft nogmaals uitgelegd dat dit vanwege zijn beperkte betrokkenheid niet aan de orde was.

- Appellant stelt dat verweerder verder niet om schriftelijke toelichting heeft gevraagd, hetgeen wel in de rede had gelegen als die schriftelijke uitleg gewenst was.

- De e-mail van 29 augustus 2018 van verweerder aan de zorgbemiddelaar die geciteerd is in de uitspraak van het College van Toezicht toont aan dat verweerder en diens echtgenote instemden met het inschakelen van verweerder en dat zij ook goed hadden begrepen dat het ging om begeleiding van het team en niet van zorg voor of behandeling van de dochter van verweerder. Appellant acht de volgende passage met name van belang:

“We vinden het een goede stap om een onafhankelijke orthopedagoog te betrekken bij de voortgang, in het bijzonder voor de begeleiding naar het team zoals u schrijft”

1.11 Op 17 oktober heeft appellant het SEO-r kleurenprofiel met het team besproken. Het is een hulpmiddel ten behoeve van discussie en gezamenlijke inschatting door het team van de emotionele ontwikkeling van een cliënt. Doel is om inzicht te creëren voor de begeleiders. Er hoeft geen dossier voor worden ingezien en er hoeven geen observaties van de cliënt voor plaats te vinden.

De begeleiders hebben door middel van het beantwoorden van vragen de kleurenmatrix ingevuld. Het kleurenprofiel is een methodische manier om met de begeleiders in gesprek te gaan en informatie te ordenen. Het bevatte geen zelfstandig onderzoek door appellant, zoals ten onrechte door het College van Toezicht is aangenomen. De beoordeling van het College van Toezicht miskent de bedoeling van de kleurenmatrix. Deze bevat geen eigen diagnoses en geen conclusies. Logischerwijs staan die er dan ook niet in, evenals onderbouwingen hiervan.

Het verslag beschrijft alleen dat wat vanuit het team werd aangegeven met betrekking tot de manier waarop zij de dochter van verweerder zagen.

1.12 Appellant heeft zijn opdracht in drie stappen uitgevoerd.

Allereerst heeft een intakegesprek plaatsgevonden met de zorginstelling. Daarna is appellant eenmalig aangesloten bij het team van begeleiders om het kleurenprofiel gezamenlijk op te stellen. Daarna heeft een bespreking plaatsgevonden met de zorginstelling en verweerder en diens echtgenote.

1.13 Appellant voert aan dat het College van Toezicht ten onrechte heeft geoordeeld dat de opdracht door de zorginstelling en door verweerder en zijn echtgenote schriftelijk voor akkoord getekend had moeten worden, zoals artikel 22 van de beroepscode eist.

Appellant stelt dat er geen sprake was van een professionele relatie met de dochter van verweerder of verweerder zelf als wettelijk vertegenwoordiger. Artikel 22 van de beroepscode was dan ook niet van toepassing.

Appellant verwijst nogmaals naar de e-mail van 28 augustus 2018 om aan te geven dat de zorginstelling en verweerder akkoord waren met zijn inzet om het team van begeleiders te ondersteunen.

De zorginstelling heeft de opdracht verstrekt aan instelling Y. waar appellant gedetacheerd was en moet dossier houden van de zorgverlening, de opdrachtverstrekking en de nabespreking conform artikelen 7:451 en 454 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek.

1.14 In de overweging onder 9.2.5 van de uitspraak van het College van Toezicht stelt het College dat appellant zich na het telefoongesprek van 17 september 2018 had moeten realiseren dat hij toestemming nodig had van verweerder voor het uitvoeren van de opdracht. Appellant is het hiermee oneens, er was immers geen sprake van een professionele relatie met verweerder. Hij geeft aan dat de zorgverlening door een instelling zeer bemoeilijkt zou worden als voor het inschakelen van elke persoon in de zorgverlening toestemming nodig zou zijn van cliënt of vertegenwoordiger. De behandelovereenkomst is met de zorginstelling gesloten, niet met individuele zorgverleners.

1.15 Appellant geeft aan dat desondanks wel met informed consent rekening wordt gehouden. Wanneer de begeleiding niet gewenst of geweigerd zou zijn, dan had appellant dit gerespecteerd. De begeleiding werd echter wel gewenst, blijkend uit de aangehaalde telefoongesprekken, de mail en de nabespreking. Blijkbaar ging het bij de klacht dus alleen om de formele positie als behandelend pedagoog met een zelfstandige professionele relatie. Daar was hier geen sprake van.

Ten aanzien van de ambtshalve aanvulling van de klacht door het College van Toezicht.

1.16 In rechtsoverweging 9.4 oordeelt het College van Toezicht dat appelland artikel 37 van de beroepscode heeft geschonden. Appelland zou niet op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet hebben op welke gronden en conclusies zijn rapportage steunden. Appelland is het niet eens met dit oordeel van het College van Toezicht.

Appelland geeft aan dat het kleurenprofiel geen zelfstandig rapport is dat diagnoses en conclusie bevat. Het kleurenprofiel is een methodische wijze om met het team van begeleiders in gesprek te gaan. Aan de hand van vragen en stellingen heeft het team antwoorden gegeven en stellingen uitgekozen die het meest toepasselijk waren. Appelland heeft geen conclusies getrokken of diagnoses opgeschreven. Daar is het kleurenprofiel ook niet voor bedoeld.

1.17 Gelet op de aangevoerde beroepsgronden is appelland van mening dat het eindoordeel van het College van Toezicht en de opgelegde maatregel niet in stand kunnen blijven.

2. De schriftelijke reactie van verweerder

Verweerder gaat in zijn verweerschrift met name in op de beroepsgronden die tegen de veronderstelde professionele relatie zijn gericht.

De reactie op de beroepsgronden zijn hieronder zakelijk weergegeven.

2.1 In reactie op de door appelland aangehaalde wetsartikelen over de professionele relatie geeft verweerder aan dat de rol en betekenis van de wettelijk vertegenwoordiger een duidelijke plek heeft in de beroepscode van de NVO. Net als bij wetgeving geldt ook hier de bedoeling van de opstellers van de beroepscode.

Verweerder vindt het jammer dat tijd en energie gestoken moet worden in de vraag of hier een vergissing of fout is begaan door niet met de vertegenwoordiger of belangenbehartiger te willen spreken van een gehandicapte vrouw die niet voor zichzelf kan opkomen.

2.2 Verweerder stelt dat appelland het beeld schetst als zou hij met het team in het algemeen over goede zorg praten. Het was echter duidelijk dat het uitsluitend over verweerders dochter zou gaan en niet, zoals eerder voorgesteld door de zorginstelling, over de gehele woongemeenschap. In dat verband vindt verweerder het relevant dat de zorginstelling al enkele jaren duidelijk had gemaakt dat ze de zorgovereenkomst betreffende zijn dochter wilden beëindigen. Verweerder heeft de werkwijze van appelland geïnterpreteerd als een gelegenheid voor de begeleiders om aan te kunnen geven hoe zwaar zij de zorg voor zijn dochter vonden. Verweerder en zijn echtgenote wisten niets van de aanpak en de bedoelingen. Er werd niet gecommuniceerd, zowel door de tussenpersoon die ingeschakeld was om de relatie tussen de ouders en het ondernemersechtpaar te verbeteren als het ondernemersechtpaar zelf.

Appelland wenste ook geen informatie te delen met verweerder. Hij gaf aan dat hij de dochter niet hoefde te zien, hij zou in vijf minuten weten wie zij is.

Er was al sprake van een conflict met het ondernemersechtpaar. In een eerder stadium werd hulp aangeboden door een andere orthopedagoog die aan de koepelorganisatie Z. verbonden was. Dit werd afgewezen door het ondernemersechtpaar.

2.3 Verweerder geeft aan dat appelland schetst dat hij geen tijd heeft gehad om zijn betrokkenheid uit eigen beweging met verweerder te bespreken. In de behandeling bij het College van Toezicht is niet aan de orde geweest dat hij zoals hij stelt op het punt zou staan verweerder te bellen toen appelland dit al deed. Verweerder is eveneens van mening dat appelland hem ten onrechte verwijt dat hij zelf zijn contactgegevens heeft opgezocht om hem te kunnen bereiken.

Verweerder heeft in het telefonische contact geen vriendelijke bereidheid bemerkt om hem als wettelijk vertegenwoordiger te informeren, slechts ergernis en terughoudendheid om in te gaan op zijn vragen. Verweerder gaf tijdens het telefonische contact aan dat er een conflict

speelde en dat het voor hem van groot belang was om te weten om welk verzoek of opdracht het ging. Verweerder stelt dat er aan de kant van appelland geen aandacht was voor de zorg van verweerder dat het gesprek niet zou gaan over de zorg voor de bewoners, maar over hoe moeilijk het was om zijn dochter te begeleiden.

2.4 Verweerder is het oneens met de stelling van appelland dat het in de rede had gelegen dat hij om een schriftelijke verklaring zou hebben moeten vragen. Hij stelt dat hij in het telefoongesprek wel degelijk heeft gevraagd om iets op schrift te zetten. Volgens appelland stond de opdracht als zodanig niet geformuleerd. De uitspraak van appelland dat hij vanzelf wel in beeld zou zijn gekomen als de matrix ingevuld zou zijn begreep hij niet. Appelland gaf in het telefoongesprek aan dat zijn bijdrage zou moeten leiden tot verbetering zoeken op de huidige plek of elders. Nergens is uit gebleken dat appelland de verontrusting van de ouders over de gang van zaken heeft voorgelegd aan de ondernemers of het team. Hij is van mening dat dit in de betreffende situatie van groot belang is, vanwege de gevolgen voor het gedrag van de ondernemers jegens verweerder en zijn echtgenote.

2.5 Ten aanzien van de geciteerde mail door appelland merkt verweerder op dat deze selectief geciteerd is in zijn beroepsschrift. Voor verweerder en zijn echtgenote was van belang om voordat de orthopedagoog aan de slag zou gaan te weten of de ondernemers bereid waren om door te gaan met de zorg voor hun dochter. Dit naar aanleiding van het eerdere conflict met de ondernemers en de uitspraak van de Geschillencommissie hierover. Er was bij de ouders dus wel een voorbehoud ten aanzien van de inzet van de orthopedagoog.

Verweerder geeft aan dat er ook geen sprake was van instemming met de inzet van appelland. Zij wisten niet wie er ingezet zou worden. Zij gingen ervan uit dat de eerder genoemde andere pedagoog toch ingezet zou worden.

2.6 Aan verweerder is gebleken dat de bemiddelaar die ingezet was om de communicatie tussen de ondernemers en hem en zijn echtgenote te verbeteren een persoonlijke vriend van de ondernemers zou zijn en daardoor niet onpartijdig.

2.7 In het eindgesprek werd naar de mening van verweerder duidelijk verband gelegd tussen het werk van appelland en het door de ondernemers gewenste vertrek van hun dochter. Appelland reageerde hier niet op. De bemiddelaar gaf in het eindgesprek aan dat de verhoudingen onherstelbaar beschadigd waren. Hierna heeft appelland in het gesprek aangegeven dat bij instelling Y. wel plaats zou zijn voor hun dochter. Een kleine week na dit gesprek ontving verweerder de opzegging van de bewonersovereenkomst.

2.8 Verweerder geeft aan dat hij daarna een mail heeft gestuurd aan de directie van de koepelorganisatie. Hij heeft aangegeven dat het onderzoek van appelland gebruikt is om aan te tonen dat hun dochter niet op haar plaats was in de zorginstelling en haar niet de juiste begeleiding kon worden gegeven, terwijl appelland zowel hun dochter als de ouders niet heeft gezien of gesproken.

2.9 Appelland heeft na het gesprek geen contact meer opgenomen met verweerder of zijn echtgenote om te laten blijken dat hij begaan was met de situatie.

2.10 Onder verwijzing naar het onder 1.15 door appelland gestelde geeft verweerder aan dat er wat hem betreft geen sprake was van informed consent. Er is geen informatie verstrekt over het onderwerp en doel van het onderzoek en nagevraagd of dit is begrepen alvorens instemming kon worden gegeven. Het feit dat moeder bevindingen uit de schets van appelland over haar dochter wel herkent betekent nog niet dat ingestemd is met het gebeurde. Het kwam neer op het aanvaarden van een fait accompli om zodoende te proberen de situatie ten goede van hun dochter te laten keren.

Verweerder geeft aan dat daarnaast de opmerkingen van moeder selectief zijn weergegeven in het verslag van het gesprek op 22 november 2018.

Voor het overige geeft verweerder het volgende aan.

2.11 Verweerder constateert dat appelland nu vertegenwoordigd wordt door hetzelfde advocatenkantoor als de koepelorganisatie waar de betreffende zorginstelling onder valt.

Verweerder ontleent hieraan de indruk dat de koepelorganisatie ook achter appellant is gaan staan. Naar zijn mening wordt het grote persoonlijke belang van zijn dochter hier over het hoofd gezien. Verweerder geeft aan dat appellant sinds begin 2019 werkzaamheden voor de koepelorganisatie verricht en vraagt zich af of hier sprake is van belangenverstrengeling.

3. Beoordeling van het beroep

De veronderstelde professionele relatie.

3.1 Appellant gaat ervan uit dat er geen professionele relatie is ontstaan omdat hij door de ondernemers werd ingeschakeld om het team te ondersteunen. Hij onderbouwt dit met verwijzing naar het tweede lid van artikel 7:457 BW en de pre-ambule van de Beroepscode. Ondersteuning van teams komt vaak voor en daarmee ontstaat niet telkens een professionele relatie waarvoor toestemming gevraagd zou moeten worden.

3.2 Het College van Beroep overweegt dat appellant de intentie kan hebben gehad het team te ondersteunen en geen professionele relatie aan te gaan met verweerder en zijn dochter. Vast staat dat de aanvankelijke vraagstelling een onderzoek betrof naar de begeleiding van cliënte, waarbij het onderzoek betrekking zou moeten hebben op het beeld van cliënte, haar zorgbehoefte en de plek waar deze zorg het beste kon worden geboden. Appellant geeft aan dat hij, toen hij weet kreeg van het conflict tussen de ondernemers van de zorginstelling en de ouders, de opdracht heeft beperkt naar de ondersteuningsbehoefte van cliënte met betrekking tot het zorgteam. De opdracht is niet op schrift gesteld, zodat niet duidelijk is of dit werkelijk zo is vastgesteld is tussen hem en de ondernemers.

3.3 Voor de beoordeling of er een professionele relatie is ontstaan tussen appellant en verweerder en zijn dochter is niet de tussen partijen mondeling geformuleerde opdracht doorslaggevend. De feitelijke handelingen van appellant bepalen of er sprake was van zo'n relatie.

3.4 Voor de beantwoording van de vraag naar de ondersteuningsbehoefte van het team ten aanzien van cliënte heeft appellant het instrument SEO-r ingezet. Dit instrument heeft tot doel om het niveau van het sociaal-emotioneel functioneren voor mensen met een verstandelijke beperking in kaart te brengen. Dit gebeurt door het maken van een gedeelde inschatting van dit niveau door degenen in de omgeving van de cliënt met behulp van het gebruik van beschrijvingen van gedragskenmerken. Men formuleert gezamenlijk een oordeel over het niveau van functioneren van de persoon en bespreekt de begeleidingsbehoefte van diegene.

3.5 Appellant geeft aan dat er in het werkveld regelmatig sprake is van collegiale consultatie. Het handelen van appellant overstijgt echter collegiale consultatie van het zorgteam. Samen met het team is met behulp van een diagnostisch instrument het niveau van cliënte in kaart gebracht en zijn haar zorgbehoeftes daar aan verbonden.

In het gesprek op 22 november 2018 bespreekt appellant de zorgbehoefte van cliënte met de ondernemers en de ouders aan de hand van de uitkomsten van de SEO-r.

Het College overweegt dat het handelen van appellant ter uitvoering van zijn opdracht rechtstreeks gericht is geweest op cliënte.

3.6 Appellant verwijst naar de mail van verweerder van 29 augustus 2018 als onderbouwing voor de veronderstelde toestemming voor de uitvoering van de opdracht. Het college leest in deze mail een algemene instemming met het betrekken van een onafhankelijk orthopedagoog. Dit is geen specifieke toestemming over de uitvoering van de door de zorginstelling geformuleerde opdracht door appellant en kan daarom niet beoordeeld worden als toestemming in de zin van artikel 15 van de Beroepscode.

3.7 Bovenstaande feiten en omstandigheden beschouwend, is het College van oordeel dat er de facto sprake was van een professionele relatie tussen cliënte c.q. verweerder, haar wettelijk vertegenwoordiger. Appellant heeft een diagnostisch instrument gebruikt om het niveau van functioneren van cliënte te bepalen en naar de ouders en ondernemers uitspraken gedaan over de zorgbehoefte van cliënte. Hij is met zijn handelen verder gegaan dan advisering van het zorgteam over de begeleiding van cliënte. Appellant had

toestemming van verweerder moeten hebben om zijn opdracht uit te voeren en heeft door dit niet te doen in strijd gehandeld met artikel 15 in samenhang met artikel 7 van de Beroepscode. De stelling van appellant dat hij geen persoonlijk onderzoek heeft gedaan bij cliënte is hierbij niet relevant. Hij was verantwoordelijk voor het verzamelen van de gegevens, de rapportage over de uitvoering van de SEO-r en de bespreking van de resultaten met de ouders.

3.7 De beroepsgronden tegen dit klachtonderdeel worden verworpen.

De ambtshalve aanvulling van de klacht door het College van Toezicht.

3.8 Appellant gaat er in zijn beroepschrift van uit dat het kleurenprofiel zoals hij dit heeft opgesteld bedoeld is om informatie te ordenen. Hij is van mening dat het geen zelfstandig rapport is dat diagnoses en conclusies bevat.

3.9 Het College van Beroep overweegt dat de bevindingen bij de afname van de SEO-r zijn genoteerd in het kleurenprofiel. Aangekruist is in welke fase van sociaal-emotionele ontwikkeling de geconstateerde kenmerken van cliënte zich bevinden, waarna een interpretatie is gegeven met betrekking tot passende begeleiding van een persoon in deze fase.

3.10 In de rapportage is niet aangegeven wat de onderzoeksvraag was en waarom voor de beantwoording hiervan gebruik is gemaakt van de SEO-r. Ook is er geen verdere context gegeven aan de rapportage. Met name is niet aangegeven wat de beperking van de rapportage is en voor welk doel de rapportage gebruikt mag worden.

3.11 De rapportage is gebruikt bij de bespreking met de ouders waarbij cliëntes sociaal-emotionele ontwikkelingsniveau is geschetst zoals dit uit de SEO-r naar voren kwam en haar zorgbehoefte is besproken. Het College overweegt dat met deze bespreking de rapportage niet is gebruikt voor het doel dat appelland heeft aangegeven in deze klachtzaak, namelijk voor de begeleidingsondersteuning van het zorgteam.

3.12 Appellant heeft met de onvolledige rapportage artikel 37 van de Beroepscode geschonden en eveneens heeft appelland met het gebruik van de rapportage voor een ander doel dan waarvoor deze bestemd was onzorgvuldig gehandeld jegens verweerder en zijn dochter in de zin van artikel 10 van de Beroepscode.

3.13 Het College verwerpt de beroepsgronden tegen dit klachtonderdeel.

3.14 Ten aanzien van de door het College van Toezicht opgelegde maatregel overweegt het College als volgt.

Appellant had uit de omstandigheden van het geval moeten kunnen begrijpen dat het de zorginstelling niet zozeer leek te gaan om de ondersteuning van het team, als wel om nadere onderbouwing te krijgen of cliënte nog wel in de instelling zorg kon ontvangen. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt niet dat appelland heeft gereflecteerd op zijn eigen rol in het conflict van de zorginstelling met de ouders. Uit zijn handelen is niet gebleken dat hij de aan hem verstrekte opdracht heeft beperkt tot collegiale advisering. Hij heeft aan de opdracht en de uitkomsten van de SEO-r niet zelf de noodzakelijke beperkingen gegeven. Hij was aanwezig bij een gesprek met de ouders waarin hij de zorgbehoefte van cliënte heeft besproken en waarin daarna door de ondernemers verband werd gelegd tussen deze zorgbehoefte en de wens van ondernemers om cliënte niet langer zorg te verlenen. Hij heeft de resultaten van zijn werk laten gebruiken voor een ander doel dan hij aanvankelijk heeft aangegeven.

Appellant heeft daarmee de betrokkenen in het systeem niet op gelijkwaardige wijze behandeld. Appellant heeft ernstig verwijtbaar gehandeld ten opzichte van verweerder en zijn dochter. Het College van Beroep acht de opgelegde maatregel door het College van Toezicht proportioneel.

3.15 Ten aanzien van de door verweerder veronderstelde belangenverstremming met betrekking tot de juridische bijstand van appelland overweegt het College als volgt.

Verweerder onderbouwt niet nader dat het belang van zijn dochter in het geding komt doordat appelland betreffend advocatenkantoor in de arm heeft genomen.
Appelland is gerechtigd zich te laten bijstaan in deze zaak.
Het College kan hier geen handelen in strijd met de beroepscode in zien.
Daarbuiten heeft het College van Beroep van de NVO geen bevoegdheid om veronderstelde schending van gedragsregels van de advocatuur te beoordelen.

Uitspraak

Met de voorgaande overwegingen komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak.

Het College van Beroep verwerpt het beroep van appelland tegen de uitspraak van het College van Toezicht van 5 september 2019 en laat de uitspraak en de maatregel in stand.

Aldus gedaan op 14 april 2020,
Het College van Beroep,

voorzitter,
Mw. dr. mr. E.C.C. van Os

ambtelijk secretaris,
mw. mr. drs. J. Pfeiffer